

en person som redan dömts i den utfärdande medlemsstaten, men genom en utevarodom som personen fortfarande kan överklaga — Eventuell påverkan på det beslut de rättsliga myndigheterna i den verkställande medlemsstaten ska fatta av risken att den berörda personens grundläggande rättigheter åsidosätts, särskilt skyddet för hans privatliv och familjeliv

Domslut

Artiklarna 4.6 och 5.3 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ska tolkas så, att när den berörda verkställande medlemsstaten har genomfört artikel 5.1 och 5.3 i rambeslutet i den nationella rättsordningen får verkställighet av en europeisk arresteringsorder för verkställighet av ett fängelsestraff som beslutats genom utevarodom i den mening som avses i artikel 5.1 förenas med villkoret att den berörda personen, om denne är bosatt eller är medborgare i den verkställande medlemsstaten, ska återsändas till sistnämnda medlemsstat, för att där i förekommande fall avtjäna det fängelsestraff som vederbörande kan komma att dömas till efter att en förnyad prövning har ägt rum i dennes närvaro i den utfärdande medlemsstaten.

(¹) EUT C 233, 26.09.2009, s. 11.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 oktober 2010 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep — Nederländerna) — J.A. van Delft, J.C. Ramaer, J.M. van Willigen, J.F. van der Nat, C.M. Janssen, O. Fokkens mot College van zorgverzekering

(Mål C-345/09) (¹)

(Social trygghet — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Avdelning III, kapitel I — Artiklarna 28, 28a och 33 — Förordning (EEG) nr 574/72 — Artikel 29 — Fri rörlighet för personer — Artiklarna 21 FEUF och 45 FEUF — Vårdförmåner enligt sjukförsäkringen — Personer som uppbär ålderspension eller livränta på grund av arbetsförmåga — Bosättning i en annan medlemsstat än den som svarar för pensionen — Tillhandahållande av vårdförmåner i bosättningsstaten vilka betalas av den stat som svarar för pensionen — Registrering har inte skett i bosättningsstaten — Skyldighet att betala avgift i den stat som svarar för pensionen — Ändring av lagstiftningen i den stat som svarar för pensionen — Kontinuitet i sjukförsäkringen — Skillnad i behandling mellan personer som är bosatta i landet och personer som inte är bosatta i landet)

(2010/C 346/28)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: J.A. van Delft, J.C. Ramaer, J.M. van Willigen, J.F. van der Nat, C.M. Janssen, O. Fokkens

Motpart: College van zorgverzekering

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Centrale Raad van Beroep — Tolkningen av EG-fördraget, artiklarna 28, 28a och 33 i förordning nr 1408/71 samt bilaga VI R.1 a och b till rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2, svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57 och artikel 29 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT L 74, s. 1, svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 106) — Pensionärer — Skyldighet att anmäla sig till College zorgverzekering i Nederländerna — Skyldighet att erlägga en avgift

Domslut

1. Artiklarna 28, 28a och 33 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1992/2006 av den 18 december 2006, jämförda med artikel 29 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 311/2007 av den 19 mars 2007, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en sådan lagstiftning i en medlemsstat som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken pensionärer med rätt till pension enligt lagstiftningen i denna stat vilka är bosatta i en annan medlemsstat där de i enlighet med artiklarna 28 och 28a i förordning nr 1408/71 har rätt till vårdförmåner vid sjukdom vilka tillhandahålls av den behöriga institutionen i sistnämnda medlemsstat, genom ett avdrag från nämnda pension har att erlägga en avgift för nämnda förmåner, även om de inte har registrerat sig hos den behöriga institutionen i sin bosättningsstat.
2. Artikel 21 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en sådan lagstiftning i en medlemsstat som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken pensionärer med rätt till pension enligt lagstiftningen i denna stat vilka är bosatta i en annan medlemsstat där de i enlighet med artiklarna 28 och 28a i förordning nr 1408/71, i dess lydelse enligt förordning nr 1992/2006, har rätt till vårdförmåner vid sjukdom vilka tillhandahålls av den behöriga institutionen i sistnämnda medlemsstat, genom ett avdrag från nämnda pension har att erlägga en avgift för nämnda förmåner, även om de inte har registrerat sig hos den behöriga institutionen i sin bosättningsstat

Däremot ska artikel 21 FEUF tolkas så, att den utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning i den mån denna frammanar eller innehåller — vilket det ankommer på den nationella domstolen att pröva — en oerättigad skillnad i behandling mellan i landet bosatta personer och i landet ej bosatta personer när det gäller säkerställandet av att det heltäckande skydd mot risken att drabbas av sjukdom som de omfattades av enligt de försäkringsavtal som de ingått innan denna lagstiftning trädde i kraft ska fortsätta att gälla.

(¹) EUT C 11 av den 16.1.2010.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 28 oktober 2010 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Beroep te Antwerpen — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau mot SGS Belgium NV, Firme Derwa NV och Centraal Beheer Achmea NV)

(Mål C-367/09) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Handlingar som kan skada Europeiska unionens finansiella intressen — Förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 — Artiklarna 1, 3.1 tredje stycket, 5 och 7 — Förordning (EEG) nr 3665/87 — Artiklarna 11 och 18.2 c — Begreppet ekonomisk aktör — Personer som har deltagit i genomförandet av oegentligheten — Personer som är skyldiga att stå till svars för oegentligheten eller förhindra att den begås — Administrativ sanktion — Direkt effekt — Preskriptionstid för att vidta åtgärder — Preskriptionsavbrott)

(2010/C 346/29)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Beroep te Antwerpen — Belgien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Motpart: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV och Centraal Beheer Achmea NV

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hof van Beroep te Antwerpen — Tolkning av artiklarna 1, 3.1 tredje stycket, 5 och 7 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1) och av artikel 18.1 c i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet

med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 351, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 26, s. 216) — Begreppet ekonomisk aktör — Personer som har deltagit i genomförandet av oegentligheten och personer som är skyldiga att stå till svars för oegentligheten eller förhindra att den begås — Preskriptionstid för att vidta åtgärder — Preskriptionsavbrott

Domslut

- Artiklarna 5 och 7 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen kan inte tillämpas så att en administrativ sanktion kan åläggas endast med stöd av dessa bestämmelser, eftersom det, för att ålägga en kategori av aktörer en administrativ sanktion till skydd för unionens finansiella intressen, är nödvändigt att — innan oegentligheten ägde rum — antingen unionslagstiftaren har antagit sektorsspecifika bestämmelser i vilka sanktionen och villkoren för dess tillämpning på denna kategori av personer anges, eller, i förekommande fall, när sådana bestämmelser ännu inte har antagits på unionsnivå, lagstiftaren i den medlemsstat där oegentligheten har ägt rum har ålagt denna kategori av personer en administrativ sanktion.
- Under sådana omständigheter som i det nationella målet, där det i den sektorsspecifika unionslagstiftningen ännu inte fanns några bestämmelser om skyldigheten för medlemsstaterna att föreskriva ett effektivt påföljdssystem i händelse av att ett internationellt kontroll- och övervakningsorgan som är godkänt av en medlemsstat utfärdar falska intyg, utgör artikel 7 i förordning nr 2988/95 inte hinder för att medlemsstaterna tillämpar en sanktionsåtgärd mot organet, i dess egenskap av person "som har deltagit i genomförandet av oegentligheten" eller som är skyldig att "stå till svars för oegentligheten", i den mening som avses i nämnda bestämmelse. Detta gäller dock enbart under förutsättning att tillämpningen av en sådan sanktionsåtgärd vilar på en klar och entydig rättslig grund, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.
- Under sådana omständigheter som i det nationella målet ska en underrättelse till ett internationellt kontroll- och övervakningsorgan, som har utfärdat ett intyg om övergång till fri omsättning för en bestämd exporttransaktion, angående en rapport från en undersökning i vilken en oegentlighet påtalas beträffande denna transaktion, en skrivelse i vilken organet föreläggs att inkomma med ytterligare handlingar för att kunna kontrollera att varorna övergått till fri omsättning och ett rekommenderat brev i vilket organet åläggs en sanktion för att ha deltagit i oegentligheten, i den mening som avses i artikel 1.2 i förordning nr 2988/95, anses utgöra tillräckligt bestämda handlingar som den berörda personen har underrättats om och som har till syfte att utreda eller beivra oegentligheten och vilka, följaktligen, avbryter preskriptionstiden i den mening som avses i artikel 3.1 tredje stycket i förordning nr 2988/95.

(¹) EUT C 297 av den 5.12.2009